

Міністерство охорони здоров'я України
Буковинський державний медичний університет
Студентське наукове товариство
Рада молодих вчених

ЖИСТ

2012, вип. 14

Всеукраїнський медичний журнал молодих вчених
Заснований у 2000 році

Головний редактор
д. мед. н., проф. Т. М. Бойчук

Заступник головного редактора
к. мед. н., доц. О.А. Тюленєва

Відповідальні секретарі:

Н.О. Максимчук,
А.М. Барбе,
К.В. Вілігорська
д. мед. н., проф. І.С. Давиденко,
д. мед. н., проф. Ю.Є. Роговий,
д. мед. н., проф. В.К. Ташук,
д. мед. н., проф. О.І. Федів,
д. мед. н., проф. О.С. Федорук,
д. мед. н., проф. Р.Є. Булик,
д. мед. н., проф. Н.В. Пашковська,
к. мед. н., доц. М.П. Антофійчук.

Адреса редакції: 58002, Чернівці, пл. Театральна, 2, СНТ БДМУ.
Тел./факс: (03722) 3-52-62; (0372) 55-17-39. **E-mail:** snt@bsmu.edu.ua
Повнотекстова версія журналу представлена на сайті: <http://snt.bsmu.edu.ua/>

Чернівці 2012

зиламонієві солі.

За результатами фармакологічного скринінгу знайдені субстанції, які виявляють протизапальну, анальгетичну, протимікробну, репаративну, діуретичну, антидіуретичну, нейролептичну активність. Показано,

що введення в структуру акридину бурштинової кислоти та глюкозаміну призводить до зниження гостротоксичності та збільшення протизапальної, анальгетичної та репаративної дії.

УДК: 615.322:582 (477)

М.А. Ежнед, В.М. Драчук, О.О. Ровінський
**ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЛЮБИСТКУ ЛІКАРСЬКОГО
 В КЛІНІЧНІЙ МЕДИЦИНІ УКРАЇНИ**

Кафедра фармації
 (науковий керівник – доц. О.В. Геруш)

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

Останніми роками спостерігається розширення наукових пошуків лікарських засобів рослинного походження, їх вивчення та впровадження в офіційну медицину. Однією з перспективних лікарських рослин є любисток лікарський (Л.л.). Метою роботи було проведення ретроспективних досліджень щодо використання Л.л. в офіційній медицині. При опрацюванні даних використовувались методи математичної статистики, узагальнення та логістики.

Любисток лікарський (*Levisticum officinale*) – це багаторічна трав'яниста рослина, яка у природних умовах проростає в горах Ірану. В Україні її розводять у садах, на городах як декоративну і пряну рослину, часто росте у дичавілому вигляді. Основною діючою речовиною Л.л. є ефірна олія, яка представлена β-фенантроном, α-терпінеолом, цис-оцименом і дигідро-1,8-цинеолом. Певне терапевтичне значення також мають кумарини, фурукумарини, лецитин, дубильні речовини, вільна оцтова, ізовалеріанова, бензойна кислоти, макро- та мікроелементи, крохмаль, камеді та смоли. У листках накопичуються у значній кількості вітаміни С, В1 і В2.

Як лікарську рослину сировину (ЛРС) за кордоном переважно використовують кореневища і корені Л.л. (входить до Європейської Фармакопеї), в Україні крім того застосовують траву і плоди Л.л. На сьогодні світовий фармацевтичний ринок налічує близько 20 препаратів, до складу яких входить ЛРС любистку, в основному закордонного виробництва (Voigon

(Франція), TerraVita, Terralife Pharma (Австрія) Hanosan, Biologische Heilmittel Heel, Wala Heilmittel GmbH, Bionogica AG (Німеччина), Weleda (Нова Зеландія)) у вигляді різних лікарських форм: оральні вухні краплі, розчини для ін'єкцій, капсули, гранули, чаї та олії, які застосовуються в лікуванні і профілактиці отитів, невритів, як сечогінні засоби. Фармацевтичний ринок України представлений чотирма комплексними препаратами, до складу яких входять корені любистку лікарського - Канефрон Н (Bionogi AG, Німеччина), Уронефрон, Фітолізин плюс (В/ «Фармак», Україна), Фітолізин (Herbarol, Польща); які застосовуються в комплексній терапії циститів, пієло- та гломерулонефритів, для профілактики утворення конкрементів у нирках.

В народній медицині Л.л. застосовують при виразковій хворобі шлунка та 12-палої кишки, метеоризмі, закрепах, захворюваннях печінки та жовчних протоках, нервовій системі, бронхіті, пневмонії, при шкірних захворюваннях та ін.

Отже, любисток лікарський є цінною лікарською декоративною рослиною, яку застосовують як офіційній, так і в народній медицині, і, зважаючи на великий вміст біологічно активних речовин, є перспективною рослиною для подальшого вивчення метою створення нових та удосконалення вже існуючих лікарських препаратів, розширення показань до застосування їх до застосування в медичну практику України.

УДК: 616.995.1-085.284.003.1

Т.О. Заремба
**ПЕРЕВАГИ ЛІКУВАННЯ ГЕЛЬМІНТОЗІВ
 ЗАСОБАМИ РОСЛИННОГО ПОХОДЖЕННЯ**

Кафедра фармації
 (науковий керівник – ас. Ж.М.Гаїна)

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

Відомо, що паразитарні черви (глисти) можуть вражати органи і системи організму, проявляючи негативний вплив на стан здоров'я людини, що часто супроводжується поліморфізмом клінічних проявів, ускладненням диференційної діагностики. Значний асортимент протигельмінтних ЛЗ та низька проінформованість щодо їх раціонального застосування зумовлює самостійний, часто необгрунтований вибір засобів населенням.

Метою нашої роботи було з'ясування відмінностей ефективності протипаразитарних лікарських засобів рослинного та синтетичного походження. Для

цього було проведено анкетування серед міського населення, проаналізовано товарно-транспортні накладні та статистично оброблено результати лабораторних аналізів.

Згідно опрацьованих товарно-транспортних накладних в 10 аптеках м. Чернівці (ФОП Палій В.М. ТЗОВ «Садко», ТЗОВ ФФ «Вако» та ін.) за 6 місяців (червень - листопад 2011 року) отримано 1620 упаковок протигельмінтних ЛЗ, з них 93% синтетичного походження, серед яких найбільшшим попитом користуються: ворміл (Індія) - 43%, пірантел (Індія) - 22% та інші - 28% (декаріс, гельмінтокс, вермокс). Раз